

Księga Jeremiasza

Rozdział 25

1. Słowo, które doszło Jeremiasza dla całego ludu Judy, czwartego roku Jojakima, potomka Jozjasza, króla Judy, czyli pierwszego roku Nabukadrecara, króla Babelu. 2. To które prorok Jeremiasz wypowiedział do całego ludu Judy oraz do wszystkich mieszkańców Jerusalaïm, mówiąc: 3. Od trzynastego roku Jozjasza, syna Amona, króla Judy, aż po dzisiejszy dzień – czyli dwadzieścia trzy lata, dochodziło mnie słowo WIEKUISTEGO, więc do was niestrudzenie przemawiałem, ale nie słuchaliście. 4. WIEKUISTY posyłał też do was wszystkie Swoje sługi – proroków, niestrudzenie ich wysyłając, ale nie słuchaliście, ani nie nakłoniliście swojego ucha, aby słyszeć. 5. Wołał: Nawróćcie się, każdy od swojej niecnej drogi i od niegodziwości waszych postępów, a pozostaniecie na ziemi, którą WIEKUISTY oddał wam oraz waszym ojcom od wieków na wieki! 6. Nie chodźcie za cudzymi bóstwami, aby im służyć i przed nimi się korzyć; i nie jątrzcie Mnie dziełem waszych rąk, abym wam źle uczynił! 7. Ale Mnie nie usłuchaliście mówi WIEKUISTY, by na wasze nieszczęście, jątrzyć Mnie dziełem waszych rąk. 8. Dlatego tak mówi WIEKUISTY Zastępów: Ponieważ nie usłuchaliście Moich słów, 9. oto posyłam i sprowadzam wszystkie plemiona Północy mówi WIEKUISTY, także do Mojego sługi, króla Babelu. Przyprowadzę je na tą ziemię, na jej mieszkańców i na wszystkie narody dokoła oraz je wypłenię; uczynię je zgrozą, wiecznym pośmiewiskiem i rumowiskiem. 10. Wydalę z niej głos radości i głos wesela, głos oblubieńca i głos oblubienicy, głos żaren i światło kaganka. 11. Ta cała ziemia będzie rumowiskiem, pustkowiem, a te narody będą służyć królowi Babelu przez siedemdziesiąt lat. 12. A po upływie siedemdziesięciu lat stanie się, że będę poszukiwał na królu babilońskim, na owym narodzie oraz na ziemi Kasdejczyków ich winy; więc na wieki obrócę ją w pustkowia. 13. Spełnię nad tą ziemią wszystkie Moje słowa, które o niej wypowiedziałem – wszystko, co napisano w tym zwoju, w którym Jeremiasz prorokował o wszystkich narodach. 14. Bo i same zostaną ujarzmione przez potężne narody i wielkich królów; a odpłacę im według ich działania oraz według dzieła ich rąk. 15. Ponieważ tak do mnie powiedział WIEKUISTY, Bóg Israela: Weź z Mojej ręki ten kielich z winem odurzenia oraz daj się z niego napić wszystkim narodom, do których cię wysyłam. 16. Aby piły i się zatoczyły oraz szalały przed mieczem, który pomiędzy nie posyłam! 17. Wtedy wziąłem kielich z ręki WIEKUISTEGO i napiłem wszystkie narody, do których mnie wysłał WIEKUISTY: 18. Jerusalaïm, miasta Judy, jego królów i jego przywódców, aby ich uczynić pustkowiem, zgrozą, pośmiewiskiem i przekleństwem, jak to jest dziś. 19. Także faraona, króla Micraïmu; jego sługi, jego książęta i cały jego lud. 20. Nadto wszystkich mieszkańców i wszystkich królów ziemi Uc, wszystkich królów ziemi Pelisztinów, Aszkalon, Azę, Ekron, szczątek Aszdodu, 21. Edom, Moab i synów Ammonu. 22. Nadto wszystkich królów Coru, wszystkich królów Cydonu i królów pobraża, które jest po tej stronie morza. 23. Dedana, Temę, Buza i wszystkich z pociętych kątów. 24. Całość królów Arabii oraz wszystkich królów mieszańców,

osiedlonych na puszczy. **25.** Wszystkich królów Zymry, wszystkich królów Elamu i wszystkich królów Madaju. **26.** Wszystkich królów Północy, bliskich i oddalonych jeden od drugiego oraz wszystkie królestwa ziemi, które są na powierzchni świata; a król Szeszakuniech pije po nich. **27.** Oświadcz im: Tak mówi WIEKUISTY Zastępów, Bóg Izraela: Pijcie, abyście się upili, wymiotowali, padali i więcej nie powstałi na skutek miecza, który wśród was posyłam! **28.** A gdyby się wzbraniłi przyjąć ten kielich z ręki twojej, aby pić, wtedy do nich powiesz: Tak mówi WIEKUISTY Zastępów: Pić, pijcie! **29.** Bo oto na to miasto, nad którym jest mianowane Moje Imię zaczynam sprowadzać niedolę – a wy byście mieli ująć bezkarnie? Nie ujdziecie bezkarnie, gdyż Ja przywołuję miecz na wszystkich mieszkańców ziemi! mówi WIEKUISTY Zastępów. **30.** Zaś ty im zwiastuj wszystkie te słowa; oświadcz im: WIEKUISTY zahuczy z wysoka, ze swojej świętej siedziby zagrzmi Swym głosem; zahuczeć zahuczy przeciwko Swojej niwie, odezwie się do wszystkich mieszkańców ziemi jakby pobudką tych, co tłoczą prasę. **31.** I rozejdzie się wrzawa aż do krańców ziemi, gdyż WIEKUISTY toczy sprawę pomiędzy narodami, On sędzi wszelkie ciało. Niegodziwych podam pod miecz! mówi WIEKUISTY! **32.** Tak mówi WIEKUISTY Zastępów: Oto od narodu do narodu pójdzie klęska oraz od krańców ziemi zerwie się wielka burza. **33.** W ów dzień, od końca ziemi do końca ziemi, zostaną porażeni przez WIEKUISTEGO; nie będą oplakiwani, sprzątani, ani pochowani – zostaną jako gnój na roli. **34.** Biadajcie pasterze, zawódźcie i się tarzajcie, wy, mocarze stad! Ponieważ wasze dni wypełniły się rzezią; skruszę was, zatem się rozpadniecie jak kosztowne naczynie. **35.** Zniknie ucieczka dla pasterzy i ocalenie dla mocarzy stad. **36.** Oto odgłos krzyku pasterzy i biadanie mocarzy stad! Bo WIEKUISTY pustoszy ich pastwisko. **37.** Zamilkną zdrowe łąki przed płonącym gniewem WIEKUISTEGO! **38.** Bo jakby młody lew, opuści Swoją gęstwinę. Z tego powodu, przed żarem Tego, co tępi, przed żarem Jego gniewu, ziemia zamienia się w pustkowie.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012